

ASKER SEILFORENING

Nokså godt, ikke godt nok

For seilforeningene er det spennende hver vår om de forberedelsene som vi gjør til sesongen, gir oss den aktiviteten vi ønsker. I år er vi ekstra spente i Asker. Vi har økt innsatsen for å nå unge seilere, og når dette blir lest en måned etter at jeg skriver, vet jeg svaret. Har vi lyktes med å stanse økningen i gjennomsnittsalderen til våre vel 1100 medlemmer? Det vil vi se på antallet som prøver seg første gang i Optimist, Feva

eller på brett i år.

I Norges Seilforbund er det vår bare annet hvert år i forbindelse med seiltinget. Da får de tilbakemelding og en vurdering om den jobben som er gjort, har gitt resultater. Heldigvis ble det ikke endret til bare hvert tredje år, som et av forslagene fra det avtroppende styret var.

Seilforbundet ble etter forrige seilting for to år siden pålagt å gjennomføre en undersøkelse blant seilforeningene for å måle den jobben som ble gjort. Resultatet ble fremlagt så sent at det ikke kunne drøftes på dette seiltinget, men fra over 70 foreninger i undersøkelsen er karakteren muligens ikke stryk, men i alle fall ikke mer enn den gamle «någen». Det høres litt bedre ut enn målingen egentlig var når det blir sagt «nokså godt». Seilforbundet gjør rett og slett i sum ikke en jobb som bidrar til at det blir enklere å drive seilforeningene. Det gjelder også overfor Asker. Vi er på ingen måte fornøyd, et syn som blir delt av så å si alle i denne undersøkelsen som er tilgjengelig på www.seiling.no.

Mens målsettingen fra styret i seilforbundet var en økning i antall medlemmer på 20 prosent, ble det en tilbakegang i perioden på over 5 prosent. Det ser vi på vannet uten å måle, og i tillegg er det sikkert slik at 80 prosent av medlemmene totalt sett på landsbasis neppe deltar i særlig organisert aktivitet. Nå er det valgt et helt nytt styre i seilforbundet. Det er viktig at de som er der, husker at forbundet er til for seilforeningene – ikke omvendt. De må nå sette all fokus inn på å hjelpe seilforeningene til å snu utviklingen – slik at vi får felles mål med den innsatsen vi gjør i Asker. Så får vi i foreningen se løpende hvordan det går. Forhåpentlig unngår vi å møtes til et nytt ting om to år og konstatere at lite er endret.

I mellomtiden får vi i Asker konsentrere oss om det vi kan gjøre noe med: Bidra til at alle nye og gamle seilere får hyggelige opplevelser. Vi skal gjennomføre de regattaene vi har, best av alle, og vi skal ha gode sportslige resultater. Vi skal ha hyggelige treninger og godt miljø. I sum kan alle bidra til at vi er flere som trives med seiling. God sesong askerbøinger!

Egil Magne Haugstad, leder Asker Seilforening

DETTE SKJER FOR ASKER-SEILERE

08.05-10.05	Skagen Race. Storbåt	Bærum Seilforening
11.05-12.05	NC 3. Optimist.	Soon
15.05	Første onsdagsregatta	Blakstادتangen
17.05-20.05	Pinseleir Fjærholmen. Joller	Tønsberg
24.05-25.05	Oslofjorden Rundt. Storbåt	Blakstادتangen
25.05-26.05	NC 4. Optimist og 29er.	Florø
01.06-02.06	NC Zoom8	Arendal
07.06-09.06	Færderseilasen	KNS

Birk toppet norsk

Om morgenen på europamesterskapets siste dag, våknet Birk Kvitrud Haugstad (17 år) og sa til seg selv: – I dag skal jeg vinne. Jeg har bestemt meg for det. Senere sa han det til flere. Ikke alle tok ham alvorlig.

AV TERJE GUSTAVSEN • Etter to seire og en 11. plass den siste regattadagen var det klart – europamester. For Birk Kvitrud Haugstad var det gjevere enn verdensmester. Du skal nok få vite hvorfor.

Europamesterskapet foregikk i påsken i landsbyen Lignano, nordøst for Venezia. Der var det ingen drømmepåske. Mesterskapet ble preget av regn og lite vind, men mesterskapet ble en norsk drøm. Birk fikk følge på pallen av Thomas Nicolaysen og David Bjarkarøy fra Ran Seilforening. Og i jenteklassen ble det sølv på Emilie Hornstvedt fra Sarpsborg.

Den første regattadagen: – Først langt på dag ble vi sendt utpå, og der ble vi liggende å vente og vente og vente. Da vi omsider startet i et par sekundmeters vind, fikk jeg en tyvstart og måtte gå rundt startbåten. Jeg var vel nr. 10 bakfra. Gutteklassen og jenteklassen startet i samme felt.

EGIL MAGNE HAUGSTAD

Det var bra. Jeg elsker store felt og plukket båt etter båt. Seilte meg kraftig opp, spesielt på kryssene. I mål var jeg nr. 7 i gutteklassen.

Den andre dagen: – Ingen vind, litt regn og en masse strøm. Vi måtte vente på land i teltene før det hele ble avblåst

SMAKTE GODT: Det er ingen tvil om at gullet smakte godt for Birk Kvitrud Haugstad.

om ettermiddagen. Vi hadde en sjakklandskamp mot Sverige som vi vant. Og jeg vant mitt parti.

Æresmedlem Richard Klem til minne

gikk gjennom livet på sin egen forbillige vei. Alltid blid, engasjert, omtenkso og levende interessert i alt og alle rundt seg.

Richard Klem var formann i Asker Seilforening i fire år (1979–1982), og foreningen fikk i disse årene til fulle nytte godt av hans kloke og tydelige lederskap. Han var en særdeles karismatisk leder og svært godt likt. Richard fulgte nøye med alle foreningens seilere, uansett nivå. Han var tilsynelatende alltid til stede på Tangen og hadde sitt hovedfokus på et høyt aktivitetsnivå. Richard var selv en habil seiler og deltok ofte i regattaer, samtidig som han også nøt seiling på rekreasjonsplan.

Hans utrettelige positive engasjement gjorde at han fikk mange med på lag enten det var arrangementer, dugnader eller sosiale tilstelninger. For Richard synes ingenting å være umulig, han var en mester til å snakke for seg og skape entusiasme.

Som en kreativ eier av et silketrykkeri utformet Richard ulike trykksaker for seilforeningen, logoer og klistremerker som fortsatt er i bruk i dag.

Richard ble utnevnt til æresmedlem av foreningen i 2003. Han viste stor interesse og raushet for seilforeningen helt til det siste.

En ekte hedersmann og glad gutt har kastet loss for siste gang – god seilas, Richard!

AV SIRI GJERDRUM • Richard Klem gikk ut av tiden 26. februar, nær 87 år gammel. Han ble bisatt i et fullsatt Asker kapell og den vakre seremonien ble musikalsk avsluttet med «My way».

Et godt valg siden Richard

DET NATURLIGE SAMLINGSSTED FOR SEILING OG BÅTLIV • www.asker-seilforening.no

bragd-EM

Den tredje dagen: – Regn, mye regn og ingen vind. Det var den mest slitsomme dagen. Vi ble iskalde fordi teltene begynte å lekk.

Den fjerde og siste dagen: – Starten fremskutt en time. Det var en god del vind og arrangementeltene hadde blåst over ende om natten. Det var vel 10 sekundmeter når seilerne gikk utpå.

– Jeg merket at det var lenge siden jeg hadde seilt i hard vind og slet med å få ridd ned båten. Jeg hadde ikke teknikken inne. Det var ingen god følelse. Men jeg seiler ofte best når jeg tror dårlig om meg selv.

Før start løyet vinden en god del og var nede i 4–5 sekundmeter. Birk fikk en relativt dårlig start, men gikk langt ut mot styrbord for å komme seg fri. Birk liker best å seile for seg selv, ikke der andre seiler. Etter hvert hadde han bare følge av den russiske jenta som blir mester i jenteklassen. De hadde god avstand til resten av feltet over mållinjen.

Neste seilas ble kansellert etter en kraftig vinddreining. Den tredje starten gikk heller ikke så bra. Birk var litt sliten etter den avbrudte seilasen, men seilte seg kraftig opp på

krusene og kom i mål som nr. 11.

Foran den siste seilasen visste han ikke hvordan han lå an, annet enn at han måtte være blant de beste:

– Jeg tenker ikke på resultater når jeg er på vannet, bare på å seile og gjøre oppgavene mine best mulig. Jeg hadde ledelsen ved det første merket, tett fulgt av tre andre, men jeg dro fra dem på andre kryss, mer og mer, og ledet ekstremt mye i mål. Tror jeg seilte helt fenomenalt.

– Den svenske treneren ropte til meg: – Grattis europamesteren.

– Nei, nå tuller du vel litt, svarte jeg.

Han spurte landslagstreneren, Magnus Brun, om det var tilfelle. Han svarte: Det tror jeg er veldig lite sannsynlig, Birk.

– Han hadde nok ikke helt troen på meg. Det ble noen lange minutter før det var avgjort. Jeg hadde klart det. Dette har vært målet mitt helt siden jeg begynte å seile Zoom8. Å bli europamester, for det har ikke broren min Mathias klart. Han ble bare verdensmester...

Freeride – brett til lyst

Vi prøver med en ny gruppe innen brettseiling – Freeride. Det skal være en litt organisert form for uorganisert seiling, sier brett-admiralen Stein Anders Sundbye.

AV TERJE GUSTAVSEN • Vi håper å få til et møtested for dem som gjerne vil seile sammen med andre, men ikke seile regatta. Tanken er at seilere skal samles til avtalt tid slik at det blir litt ramme rundt treningen, forteller Stein Anders Sundbye.

– Det er ikke fast trener

engasjert til gruppen. Man tar sikte på å tilpasse seilingen etter forholdene og noen dager i forkant, på basis av værmelding og gjøre kjent hva som er programmet. Kjernetiden er tirsdager og torsdager, men det kan godt komme en melding: «Det er varslet gode vindforhold på onsdag. Det vil bli opplæring i vannstart fra Bjerkøyskjæra. Egen instruktør står klar fra kl. 18.00».

– Vi håper først og fremst å treffe gamle brettseilere med dette tilbudet, men også unge seilere som ikke har et eget

FREERIDE: Uorganisert seiling er det nye tilbudet.

miljø. Det kan også være noe for våre nybegynnere å fortsette med, de som synes det er moro å seile brett, men ikke nødvendigvis regatta. Det blir et opplegg som er litt løst i kantene.

– Det skal bli spennende å se hvem som møter opp første treffdag torsdag 14. mai. En som helt sikkert skal komme, er Thomas Martinsen, en av de beste brettseilerne fra storhetstiden på 1980-tallet, sier Sundbye, som selv nok kommer til å slenge seg utpå når det passer.

Den gang Andungene seilte på tur

Tid for et tilbakeblikk. Den gang turseiling og regatta gikk hånd i hånd. Den gang Andungene dro på årlig tokt ned svenskekysten til

regatta i Marstrand. Den gang 14–15 åringer var tre uker på tokt uten noen som helst kontakt hjem. At de fikk lov.

AV TERJE GUSTAVSEN • SEILmagasinets redaktør, Morten Jensen, lysbildekåserte en desemberkveld på Børsholmen og gjorde svundne tider levende for dagens andungeseilere.

Han kom til Blakstadbukta som sommergjest i 1959, den gangen klubbhuset var en kondemnert motortorpedobåt. Den første seilbåten var

en rosjetke, senere A-jolle før han fikk en Andunge i konfirmasjonsgave, nybygd på Børsholmen i 1966-67.

– Vi seilte veldig mye, nesten hver dag. Hele tiden prøvde vi oss frem for å se hva som fungerte. Vi systematiserte erfaringene etter hver regatta. Det gjorde at vi etter hvert seilte fra de gamle seilerne som hadde vært suverene i klassen.

Det var årlig tokt ned langs svenskekysten hver sommer til regatta i Marstrand.

– Vi kunne være opptil 15 Andunger. Det var et flott syn når vi kom seilende på rekke og rad. Det gikk med tre uker – en uke ned, en uke regatta og en uke hjem. Vi sov om bord i soveposer, kunne fint ligge tre på dørken i båten.

– Vi var bare 15–16 år, og Andungene hadde ikke flyteelementer den gangen. De sank jo som en sten om det skulle gå galt. Vi hadde ingen alvorlige uhell, men det kunne være nær på. Det var noen ganger det plutselig blåste

kraftig opp, sjøen brøt på alle kanter og vi seilte med hjertet i halsen uten å vite helt hvor vi var. Og gjennom den trange Sotekanalene nord for Smögen seilte vi gjerne regatta, og noen ganger var det bedevind. Det er rart det gikk bra.

– Å dra på disse turene og det vi opplevde der, var det mest verdifulle jeg har vært med på som seiler, sier Morten Jensen.

– Det var stort at foreldrene lot oss få lov, tre uker hvor de ikke hørte noe fra oss. Nå er vi redde for å slippe ungene alene ut på sjøen noen timer.

NYE MEDLEMMER

Vi ønsker nye medlemmer velkommen til Asker Seilforening:

- Even Baanrud
- Victor Fredrik Kempf
- Lars Nøvik
- Anders Nøvik
- Kaja Malmbekk
- Sigbjørn Aarak
- Anne Stine Laastad Hop
- Lise Baklid

Asker Båtservice AS

